

2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at de støtteforanstaltninger, der ydes til Femern A/S for den faste forbindelse, er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF. Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at den faste forbindelse over Femern Bælt var af fælleseuropæisk interesse, og da den fandt, at støtten var nødvendig og forholdsmæssig. Kommissionen begik også en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten og vedrørende udbetalingen af statsgarantierne.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger beviser for alvorlige vanskeligheder vedrørende varigheden af og omstændighederne omkring den foreløbige undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der foreligger en utilstrækkelig og ufuldstændig analyse af den finansiering, der ydes Femern A/S til de danske jernbanelandanlæg, af den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og af forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt. Kommissionen har undladt at give en begrundelse i forbindelse med de danske jernbanelandanlæg, i forbindelse med den fælleseuropæiske interesse i den faste forbindelse over Femern Bælt, i forbindelse med nødvendigheden og forholdsmæssigheden af støtten og i forbindelse med forebyggelsen af urimelige konkurrencefordrejninger og afvejningstesten.

Sag anlagt den 19. november 2015 — Guardian Europe mod Den Europæiske Union

(Sag T-673/15)

(2016/C 059/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxembourg) (ved advokat F. Louis og solicitor C. O'Daly)

Sagsøgte: Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- (1) Sagsøgeren tilkendes erstatning for de følgende skader forårsaget ved Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist: (a) omkostninger til garantistillelse på 936 000 EUR, (b) offeromkostninger/tabt fortjeneste på 1 671 000 EUR og (c) ikke-økonomisk skade på 14,8 mio. EUR.
- (2) Sagsøgeren tilkendes renter af de under pkt. (1) ovenfor krævede beløb, for så vidt som det er relevant, med den gennemsnitlige sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank på dens vigtigste refinansieringstransaktioner på det relevante tidspunkt, forhøjet med to procentpoint.
- (3) Sagsøgeren tilkendes erstatning for de skader, der er forårsaget af Kommissionens og Rettens tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, som er følgende beløb: (a) omkostninger til garantistillelse på 1 547 000 EUR, (b) offeromkostninger/tabt fortjeneste på 9 292 000 EUR og (c) ikke-økonomisk skade på 14,8 mio. EUR.
- (4) Sagsøgeren tilkendes renter af de under pkt. (3) ovenfor krævede beløb, for så vidt som det er relevant, med den gennemsnitlige sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank på dens vigtigste refinansieringstransaktioner på det relevante tidspunkt, forhøjet med to procentpoint.

— (5) De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren har ret til erstatning fra Den Europæiske Union i henhold til artikel 268 og 340, stk. 2, TEUF som følge af Rettens tilsidesættelse af selskabets rettigheder i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og selskabets ret til, at der træffes afgørelse inden for en rimelig frist i henhold til artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Undladelsen af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist påførte sagsøgeren tre former for tab mellem den 12. februar 2010 og den 27. september 2012: (1) øgede omkostninger til en garantistillelse for den del af bøden, som sagsøgeren ikke umiddelbart betalte til Kommissionen efter vedtagelsen af beslutning nr. K(2007) 5791 endelig af 28. november 2007 i sag COMP/39 165 — Planglas, (2) offeromkostninger, fordi den lave rentesats på den del af bøden, som med forsinkelse blev tilbagebetalt til sagsøgeren efter Domstolens dom i 2014, var meget lavere end det potentielle afkast, som sagsøgeren kunne have opnået, hvis selskabet i stedet for at betale disse penge til Kommissionen i 2008 havde investeret dem i sin forretning, og (3) ikke-økonomisk skade som følge af at beslutningen i november 2007 fejlagtigt pålagde sagsøgeren den højeste bøde, og at dette, som følge af Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist, først med forsinkelse blev afhjulpet af Domstolen i november 2014.
2. Andet anbringende om, at sagsøgeren har ret til erstatning fra Den Europæiske Union i henhold til artikel 268 og artikel 340, stk. 2, TEUF, fordi Europa-Kommissionen og Retten begge åbenbart tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og forskelsbehandlede sagsøgeren. Beslutning nr. K(2007) 5791 endelig af 28. november 2007 i sag COMP/39 165 — Planglas udelukkede fejlagtigt bundne salg ved beregningen af de bøder, som de andre af beslutningens adressater blev pålagt, og undlod at korrigere den deraf følgende forskelsbehandling af sagsøgeren, der som ikke-integreret producent ikke havde noget bundet salg. Retten forværrede Kommissionens fejl ved at fastholde afgørelsens udelukkelse af disse bundne salg. Denne fejl blev først rettet af Domstolen i november 2014, da den nedsatte afgørelsens bøde med 44,4 mio. EUR. Imidlertid kompenserede denne nedsættelse ikke for sagsøgerens tab fra november 2007 til november 2014, som var forårsaget af, at sagsøgeren uretmæssigt blev pålagt en højere bøde, hvilket antydede, at selskabet bar et særligt ansvar for planglas-kartellet og også medførte yderligere økonomiske omkostninger. Kommissionens og Rettens uretmæssige handling påførte sagsøgeren de samme tre former for tab, som er beskrevet under det første anbringende, men over den længere periode fra november 2007 til november 2014.

Appel iværksat den 26. november 2015 af Patrick Wanègue til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. september 2015 i sag F-21/15, Wanègue mod Regionsudvalget

(Sag T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Regionsudvalg